

som en Følge af Landets Ulykker; den er ikke bleven mindre derved, at vi nu allerede i nogle Aar, istedetfor at udskrive Skatter, have for-tæret Æquivalentsummen derfor, en Fortæring, der forøvrigt vil være endt ved Begyndelsen af det Finantsaar, for hvilket den Finantslov, der næste Gang vil blive forelagt, skal gjælde; da vil denne Indtægtsstilbe saagodtsom ikke læn-gere eksistere. — Det ærede Medlem døde de dernæst ved de store Udgifter til Forsvars-væsenet, men jeg vil henstille til ham og til Andre, om ikke vort Lands Stilling nu er en saadan, at man maa være belavet paa at ud-rede betydeligt større Udgifter i dette Niemed end tidligere, ikke blot fordi den mindre Stat i ethvert Tilfælde forholdsvis maa yde noget Mere end den større, men ogsaa fordi disse Udgifter naturligvis falde byrdefuldere for den, end de falde for den større. Skjøndt jeg ikke vil kaste nogen Vebredelse paa Fortiden, saa vil jeg dog gjøre den Bemærkning, om dog ikke endeel af Grunden til, at man nu har saa store Udgifter til Forsvarsvæsenet — og navn-lig vil jeg knytte dette til den i § 27 nævnte extraordinære Sum — ligger deri, at man i en tidligere Tid har forsømt at gjøre, hvad man maaskee burde have gjort, og i den Tid altså ubelukkende har, om jeg saa maa sige, tilbedet Balancen og indskrænket Udgifterne til Forsvarsvæsenet mere, end man maaskee burde, Noget, til hvis Velskning den sidste Krig kan have givet Bidrag. Det ærede Medlem glemte dernæst ved Bedømmelsen af den store Under-balance, hvormed Aaret 1867 affluttes, at vi i den Tid have erhvervet os et Activ, som det ærede Medlem ganske vist ikke sætter stor Priis paa, men som man dog ikke kan unnlade at tage i Betragtning, nemlig Jernbanerne. En meget betydelig Deel af den stigende Under-balance er jo, om man vil, slet ikke Andet end en Gjæld, som man har gjort for at erhverve Jernbanerne. Disse kunne ganske vist ikke for Tiden dække Renten af den Gjæld, som ved deres Tilveiebringelse er paadrægen, men det kan ikke oversees, naar man vil opgjøre Balancen og opgjøre den rejsfærdigt, at vi have erhver- vet dette Activ, og at vi have erhvervet det i Haab om, at det i Tiden vil bidrage til at forøge de Midler, hvormed vi skulle dække den

Underbalance, som Anlægget af dem har bidra- get til at skabe. — Der er i det Finantslov- forslag, som foreligger det høie Thing, en Un- derbalance, som ikke kan ansættes til mindre end 500,000 Rd., og som fremkommer deels ved, at Post 1 og Post 11, sammenlignede med hinanden, stille en Fordring til Kassebehold- ningen af circa 300,000 Rd., og deels ved, at der i § 27 til Havneanlægget ved Esbjerg er opført en Fordring paa Statskassen af 200,000 Rd. Jeg lader det store Beløb til Landfor- svarsvæsenet ude af Betragtning, da det er foreslaaet afholdt af Reservecapitalen. Det er ganske vist ikke nogen meget glædelig Udsigt, at Udgifterne i det kommende Finantsaar over- stige Indtægterne med 500,000 Rd., men jeg maa dog dertil bemærke, at der forekommer mig ikke at være noget særdeles Foruroligende derved, deels fordi dette Beløb kan afholdes, og deels fordi den væsentlige Deel er bestemt til Erhvervelsen af Activer, altså til Noget, som ikke kan siges at forsvinde, saasnart Ud- giften er gjort. De Herrer ville nemlig erin- dre, at 250,000 Rd. af Beløbet ere bestemte til Erhvervelsen af det fornødne Driftsmateriel til den Jernbane, som vil blive aabnet i Løbet af Finantsaaret fra Fredericia til Aarhus, og at det Beløb, som er kommet til ved 3die Be- handling i Folkethinget, vil blive anvendt til Driftsmateriel paa Linien Horsens—Aarhus, og unnlader jeg nu at tage Hensyn til For- rentningen af Anlægskapitalen for selve Jern- banen fra Fredericia til Aarhus, tror jeg at kunne sige, at dette Materiel er et Activ, der utvivlsomt vil forrente sig. — De 200,000 Rd., der forventes bevilgede til Esbjerg Havn, ville jo ogsaa skabe et Activ, som Alle synes mig at anerkjende som hensigtsmæssigt og nyttigt og som et Forsøg, man ikke burde vægre sig ved at gjøre. — Balancen stiller sig efter min Overbeviisning saaledes, som jeg allerede ved en tidligere Leilighed har tilladt mig at høre, at naar der ikke møder særlige extraordinære Udgifter, ville Indtægter og Udgifter omtrent kunne balancere. — Blandt de ordinaire Ud- gifter er da indbefattet Forrentningen af Stats- gjælden, men ikke Afdragene derpaa, og blandt de ordinaire Indtægter er fastholdt Bestatningen efter Lov af 5te August 1864. Derimod lader